

Oare nu este vremea pentru a deveni tu.... MUSULMAN?!

**Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-
Karim Ash-Sheha**

Multe cărți au fost scrise cu privire la credința islamică, unele dintre acestea oferind informații detaliate, altele atingând doar anumite aspecte. În această carte, am încercat să cuprind câteva dintre calitățile islamului, trasate într-o formă succintă, pentru a se putea constitui ca o cheie și o poartă

deschisă spre informare pentru cei care
caută adevărul cu privire la islam.
Consider că această carte este o cheie
ce vă va conduce într-o călătorie
fascinantă pentru a descoperi credința
islamică. Cred cu tărie că, dacă vei citi
punctele menționate în această carte,
vei ajunge să reconsideri ceea ce
cunoști despre islam.

<https://islamhouse.com/732750>

- [Oare nu este vremea pentru a deveni tu.... MUSULMAN?!](#)

- [Introducere](#)
- [Ce este Islamul?](#)
- [Trăsăturile credinței islamice](#)
- [Sursele Legislației islamice](#)
- [Dragă cititorule,](#)

Oare nu este vremea pentru a deveni tu... MUSULMAN?!

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH
CENTER (EIRC)

& Daniela Dinu

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahiim (Cel Îndurător)

Introducere

Toată lauda I se cuvine lui Allah
Preaînaltul și toate

binecuvântările lui Allah fie asupra
Profetului Său, Mohammed,

asupra familiei sale, a companionilor
săi și asupra tuturor celor

care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie
ca Allah

Cel Atotputernic să aibă milă de ei în
Ziua Judecății!

Multe cărți au fost scrise cu privire la
credița islamică, unele dintre acestea
oferind informații detaliate, altele

atingând doar anumite aspecte. În această carte, am încercat să cuprind câteva dintre calitățile islamului, trasate într-o formă succintă, pentru a se putea constitui ca o cheie și o poartă deschisă spre informare pentru cei care caută adevărul cu privire la islam.

Consider că această carte este o cheie ce vă va conduce într-o călătorie fascinantă pentru a descoperi credința islamică. Cred cu tărie că, dacă vei citi punctele menționate în această carte, vei ajunge să reconsideri ceea ce cunoști despre islam.

Însă, înainte de a prezenta calitățile credinței islamice, **este extrem de important pentru un căutător al**

adevărului să aibă următoarele lucruri în minte:

- A fi sincer în intenție: intenția cu care se începe căutarea adevărului trebuie să fie sinceră, având dorința de a căuta adevărul, cunoașterea și urmarea lui și nu de a descoperi greșeli. Oricine caută adevărul, trebuie să îl găsească, iar cei care îl găsesc, vor fi mulțumiți cu acesta. Allah Preaînaltul spune^[1]:

„De voiește Allah să călăuzească pe cineva, atunci îi deschide pieptul pentru islam, iar dacă voiește să ducă pe cineva la rătăcire, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în Cer.

Astfel trimite Allah osânda asupra
acelora care nu cred.” [Coran, 6:125]

- A Îl invoca pe Allah în mod sincer,
pentru a vă călăuzi către adevăr:
aceasta înseamnă persistența întru
implorarea pentru favorizarea
cunoașterii adevărului și a izbândirii
prin acceptarea acestuia. **Allah
Preaînaltul spune în Coranul cel
Glorios:**

„Oamenii au fost **(la început)** un singur
neam. Și i-a trimis Allah pe profeți,
vestitori și prevenitori, și a pogorât
împreună cu ei Scriptură cu Adevărul,
pentru a face judecată între oameni,
acolo unde ei se aflau în vrajbă. Și nu
au avut a se gâlcevi asupra ei decât pe

aceaia care le-a fost adusă după ce le-au venit dovezile cele deslușite din pricina pizmuirii lor. Apoi Allah i-a călăuzit – prin Grația Sa – pe cei care au crezut, către Adevărul asupra căruia ceilalți s-au gâlcevit, căci Allah îi conduce pe cei care El voiește pe Calea cea Dreaptă.” [Coran, 2:213]

- Renunțarea la prejudecăți și la toate noțiunile preconceptuate: aceasta înseamnă a renunța la toate acele idei fondate pe neștiință și pe lipsa de călăuzire și clarviziune și a te baza pe citirea materialelor care fac cunoscut islamul cu discernământ și obiectivism, precum și renunțarea la perspectiva unor asentimente teologice

sau orientări ideologice moștenite mecanic. **Allah Preaînaltul spune:**

„Dacă li se spune: «Urmați ceea ce a trimis Allah!», ei zic: «Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!» Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu s-au lăsat călăuziți?!” [Coran, 2:170]

Cel care caută adevărul dintre nemusulmani trebuie să știe că islamul nu este credința arabilor, ci, mai degrabă, acesta este o religie universală, pe care orice persoană o poate adopta. Nu există niciun fel de prejucii sau rasism în islam.

Cel care a crezut în dogmele islamice și le-a urmat este dintre musulmani, chiar și dacă ar veni el de la capătul lumii, negru ori alb de ar fi; iar cel care nu crede și nu urmează islamul nu este dintre musulmani, chiar dacă s-ar trage el dintre urmașii Profetului islamului - Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

O radiografie a societății islamice timpurii aruncă o lumină favorabilă asupra acestui subiect, mulți dintre companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) provenind din medii diferite. Însă, în ciuda acestui lucru, ei nu au fost tratați rău sau lipsiți de respectul cuvenit, ci,

dimpotrivă, ei au fost puși pe picior de egalitate cu nobilii societății lor.

Printre acești companioni, **se numără:**

1. Bilal, cel care chema la rugăciune (muezinul Profetului – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), era etiopian;

2. Suhaib, sclavul eliberat, provenea dintre romani;

3. Salman, era persan.

Tot astfel, islamul nu este o religie care se manifestă doar la Mecca și Medina sau în Peninsula Arabică, ci, dimpotrivă, orice stat care adoptă islamul devine un stat islamic,

chiar dacă acesta se află în mijlocul Africii sau Asiei.

- Considerarea și aprecierea islamului ca fiind un sistem complet și unitar și renunțarea la judecarea lui din prisma acțiunilor iresponsabile ale unor indivizi sau a unor state.

Există numeroase state și grupări care sunt asociate islamului, în vreme ce islamul se delasă de ele, iar islamul nu poarta nicio vină în privința actelor acestora. Ele sunt cele care au o contribuție enormă la deformarea imaginii corecte a islamului, îndepărtarea nemusulmanilor de islam și oprirea lor de la el.

Aceasta se produce prin intermediul comportamentelor, dogmelor și acțiunilor verbale sau fizice cărora ei le dau curs și pe care le atribuie islamului, deși ele sunt dintre cele negate de o minte sănătoasă și contravin constituției naturale a omului, precum și standardelor societăților civilizate.

Așadar, este bine de știut că orice concepție sau acțiune ce contravine naturii înnăscute a omului și unei minți sănătoase este lipsită de bunăcuviință și nu este în asentimentul musulmanilor, în ansamblul lor, ea nu aparține islamului și nu are întru nimic de a face cu acesta.

Departe de acestea, islamul reprezintă mărturisirea Unicității lui Allah și nedevierea de la aceasta prin a Îi face Lui asociați, adorarea sinceră, nedistorsionată de fățarnicie, un caracter înalt nealterat de nimicnicie, un sistem de viață căruia nu îi sunt comune discrepanțele, o claritate și o transparență nepătate de ascunzișuri și obscuritate. Însă, musulmanii se deosebesc unii de alții prin menținerea și respectarea, mai mult sau mai puțin a acestora, așa cum Allah ne-a arătat în Coranul cel Nobil, [unde ne spune:](#)

„Apoi, Noi am dat spre moștenire Cartea acelor pe care i-am ales dintre robii Noștri. Printre ei sunt unii

nedrepti cu ei însiși, printre ei sunt alții care țin măsura și printre ei sunt alții care îi întrec cu faptele lor bune (pe toți ceilalți), cu Voia lui Allah. Aceasta este Marea îndurare.” [Coran, 35:32]

- Colectarea informațiilor legate de islam printr-o cercetare și investigare corectă, din surse sigure și nu prin intermediul mass-mediei, care este lipsită de obiectivitate sau a persoanelor sau mediilor ostile islamului.

Pentru aceasta, celui care dorește să se informeze corect i se impune cunoașterea islamului din sursele sale corecte și de la izvoarele sale originale, și anume – Coranul cel Nobil și

Tradițiile autentice ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și apoi consensul savanților musulmani. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„V-am lăsat vouă două lucruri: Coranul și Tradiția mea (Sunnah); dacă vă veți ține de ele, nu veți rătăci niciodată.” [Bayhaqi]

- Fiecare om caută ceea ce este mai bun și mai complet în toate aspectele vieții sale și aceasta este natura înnăscută a ființei umane cu care Allah l-a creat pe om. Aceasta se realizează prin intermediul înțelegerii și priceperii

de către om a ceea ce este mai bun și mai potrivit pentru el prin compararea alternativelor ce îi sunt oferite.

Tot astfel, se impune ca el să caute cea mai bună și mai completă religie – cea în măsură să îi ofere fericirea sufletului, liniștea sinelui, sănătatea și integritatea trupului, a minții, a onoarei și a proprietății sale. Aceasta însă nu se poate produce decât prin intermediul unei documentări pașnice și a unei comparații transparente și obiective, fără grabă întru emiterea judecăților și a luării deciziilor.

Decizia se află în mâinile tale!

- În final, alegerea vă aparține, iar aceasta va avea un impact deosebit atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Această alegere vă poate conduce fie spre Paradisul a cărui întindere este cât Cerurile și Pământul, pregătit pentru cei pioși, fie către Iadul mistuitor ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește, **după cum spune Allah Preaînaltul în Coranul cel Glorios:**

„Astfel, (așa după cum le-am revelat celor de dinaintea ta) ți-am revelat Noi un Coran arab, pentru că tu să previi Mama cetăților și pe cei din

împrejurimile ei și să previi pentru Ziua Adunării - despre care nu este îndoială. O parte vor fi în Rai și o parte vor fi în Văpaie.” [Coran, 42:7]

Mă rog lui Allah ca oricine va citi această carte să fie binecuvântat cu

izbânda și bună îndrumare a Islamului și să-i fie lui deschis pieptul întru acceptarea Adevărului și urmarea lui!

Ce este Islamul?

Islamul provine de la rădăcina «sa-la-ma», care înseamnă, în limba arabă, supunere, iar aceasta se concretizează întru a fi așa cum Allah Preaslăvitul și Preaînaltul vrea de la tine să fii întru adorarea Sa, fără a îi face Lui asociați

și împlinind cele pe care El le-a prescris și oprindu-te de cele pe care El le-a interzis.

Islamul este ca un liant permanent între musulman și Domnul său, Căruia I se destăinuie cu smerenie de cinci ori într-o zi și o noapte, în rugăciunile sale obligatorii, afară de cele opționale.

Tot astfel, el se află într-o legătură permanentă cu Domnul său prin intermediul rugilor și pomenirilor pe care le rostește constant, prin împlinirea activităților și actelor sale zilnice. Acestea, precum pomenirile de dinainte și de după masă, la intrarea și la ieșirea de la toaletă, la intrarea și ieșirea din casă, la culcare și la trezire,

la începutul abluțiunii și la terminarea ei, înaintea întreținerii de relații intime cu soția, la îmbarcarea într-un mijloc de transport sau încălecarea unui animal de călătorie etc., sporesc legătura dintre musulman și Domnul său. Astfel, întreaga ființă a musulmanului este a lui Allah și legată de Acesta.

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! »”
[Coran, 6:162]

Trăsăturile credinței islamice

Islamul este ultima religie divină pogorâtă, iar una dintre învățăturile sale este aceea a monoteismului; un musulman neasociind nimic în adorarea lui Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, după cum ne arată Allah în Coranul cel Nobil, **unde ne spune:**

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Coran, 3:85]

Deoarece este mai mult decât o credință sau o religie, islamul este numit „diin”, care înseamnă un mod de

viață. Acesta are soluții pentru toate problemele oamenilor și este potrivit tuturor timpurilor și locurilor. Datorită acestei apropieri holistice a islamului de viață, acesta deține o serie de caracteristici care îl fac să fie diferit de toate celelalte religii. În paginile care urmează, vom menționa câteva dintre acestea.

1. Islamul este în acord cu firea naturală a omului

Islamul este religia aflată în acord cu firea naturală a omului, cu care Allah i-a creat pe oameni, aceștia fiind plămădiți întru a crede în Unicitatea lui Allah (**Dumnezeu**). Ei pot cunoaște Divinitatea prin intermediul cugetării

asupra indicilor aflați în cele create de Allah, a binecuvântărilor pogorâte de Acesta și a orânduirii Universului.

Allah Preaînaltul spune:

„Ridică-ți fața ta spre religia cea adevărată! Această (religie) este firea (creată de) Allah, după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.” [Coran, 30:30]

Deși este la baza întregii creații, această natură înnăscută a omului (fitrah) este afectată de factorii ambianți (societatea, familia în care s-a născut), care o pot deforma și devia de la drumul cel drept și denatura până

într-acolo încât omul poate ajunge să îi facă asociați lui Allah sau să adore pe altcineva, sau altceva în locul Său, sau să nege chiar Existența Sa, Preaînaltul.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fiecare copil este născut într-o stare de «**fitrah**», apoi părinții lui îl fac pe el evreu, creștin sau zoroastru. Aceasta este așa cum animalul are puiul său perfect. Vedeți o mutilare în el?”

(Bukhari și Muslim)

2. Islamul este religia monoteismului și a sincerității

Islamul îi călăuzește pe oameni spre adorarea lui Allah, Cel fără parteneri, și spre stabilirea unei relații între Allah și robii Săi. Pe aceasta a fost construită și legătura directă dintre Allah și robul Său, având ca bază credință absolută în Acesta, căutarea numai a Sa, pentru oferirea ajutorului în privința tuturor nevoilor sale și cererea iertării și a sprijinului de la El, direct, fără intermediari. Islamul a negat tot ceea ce ar putea fi pus ca intermediar între Allah și supușii Săi și a blamat luarea de către politeiști a diverși intermediari între ei și Allah. Acest lucru poate fi observat cu claritate în Cuvintele lui Allah din Coranul cel Sfânt, prin care El i-a

pedepsit pe politeiști pentru că și-au luat alți dumnezei ca intermediari între ei și Allah:

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat Ocrotitor în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah.», Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]

Islamul aderă la o formă strictă, monoteistă. Mărturisirea de credință[2] este cheia prin care cineva devine musulman. În virtutea acesteia, Allah a creat tot ceea ce există, precum Raiul

și Iadul și ea este cea la care au chemat toți profeții și trimișii (**Pacea fie asupra lor!**), începând cu Noe și până la încheietorul acestora – Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). **Allah Preaînaltul spune:**

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat Ocrotitor în locul Lui (**zicând**): «**Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru Ca ei să ne apropie de Allah**», Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, **21:25**]

Mărturisirea de credință include:

• Credința în Unicitatea lui Allah ca Adorat, adică negarea adorării oricui altcuiva afară de Allah și recunoașterea adorării ca aparținându-I numai Lui, și unicizarea Lui în adorare, fără a Îi fi făcut Lui vreun asociat în adorarea Sa. El nu are parteneri, soții sau copii, după cum ne spune Allah, **Preaînaltul și Preaslăvitul:**

„Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă Divinitate în Afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El Este peste toate Ocrotitor!” [Coran, 6:102]

· Credința în Unicitatea lui Allah ca Domn, aceasta presupune că El este Domnul a tot și a toate și Stăpânul lor, și El este Creatorul a tot ceea ce există, și Cel care le oferă lor cele necesare traiului, și Cel care le dă viața și le ia viața, și Cel care îi va învia pe ei într-o zi asupra căreia nu există îndoială. Nu există nici creator, și nici stăpânitor sau nici orânduitor în toată existența, în afară de Allah, și nici pogorător al legilor actelor de adorare și al reglementării interrelațiilor, nici la nivel personal și nici global (**social**), și nici hotărâtor a ceea ce este permis și bun și a ceea ce este interzis și rău, decât numai El, Cel fără parteneri, **care spune în Coranul cel Glorios:**

„El este Al-Hayy (Cel Veșnic Viu). Nu există altă Divinitate afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!” [Coran, 40:65]

· Credința în Unicitatea lui Allah în privința Numelor și a Atributelor Sale și El, Preaslăvitul și Preaînaltul, se unicizează prin toate Atributele de perfecțiune care presupun depărtarea Lui de orice stricăciune sau lipsa și de orice asemănare sau identificare. Allah Preaînaltul spune:

„(El este) Creatorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă și (a făcut) dobitoacele perechi. Prin aceasta vă

înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Samii‘ (Cel care aude totul), Al-Basiir (Cel care Vede Totul).” [Coran, 42:11]

3. Adorarea

Allah nu i-a creat pe oameni decât pentru ca ei să Îl adore, după cum ne spune în Coranul cel Glorios:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru că ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]

Nevoia omului de a I se supune și a Îl adora pe Allah este o nevoie înnăscută și naturală a sa, după cum trupurile lor au nevoie de mâncare și băutură pentru a continua să trăiască. Tot astfel și

sufletele lor au nevoie de hrană spirituală, pentru a găsi liniștea și pacea. Acesta este un fapt evident în cazul tuturor oamenilor. Fără de excepție, ei sunt într-o permanentă căutare a acelu „adorat” spre care să se îndrepte nevoile lor și prin încrederea în care să găsească ei liniștea și pacea sufletească.

Încă din timpul Profetului Adam și până la Profetul Noe (**Pacea fie asupra lor!**), omenirea Îl adoră pe Allah, Cel fără parteneri, ca Unic Adorat. Politeismul a apărut în rândul neamului lui Noe (**Pacea fie asupra sa!**), când oamenii au început însă să Îi facă asociați lui Allah și să adore idolii, iar aceasta a reprezentat

începutul ivirii politeismului și a diversificării acestuia, apărând cei care adorau pietrele, și pomii, și animalele, și chiar unele fenomene naturale. Pentru ei au fost trimiși profeții care să îi întoarcă la credința curată și la mărturisirea sinceră a Unicității lui Allah.

O modalitate specifică de adorare este întâlnită până la urmă și în cazul ateului care nu crede în existența lui Allah (și căutam adăpost la Allah de aceasta) de vreme ce el adoră și se supune propriilor sale poftes și dorințe și Șeitanului său și celor rele spre care îl înclină pe el sinele său și poftesle sale. Aceasta însă nu reprezintă decât cea mai înaltă formă de nedreptate, atât

pentru sinele său, **cât și pentru ceilalți:** pentru sinele său întrucât trăiește el în această viață lumească fără un scop precis, cu sinele gol și teamă în suflet, și neașteptându-l în Viața de Apoi decât Focul ce arde cu flacără, unde nu va arde decât cel mișel, care tăgăduiește și întoarce spatele **(călăuzirii)**.

În același timp, aceasta reprezintă o nedreptate și pentru ceilalți întrucât el va da frâu liber poftelor și dorințelor sale chiar și dacă aceasta va fi în detrimentul celorlalți, deoarece pentru el nu există principii pe care să le respecte și nici credințe care să îl oprească și să îi ofere lui cadrul pentru a discerne între ceea ce este permis și

ceea ce este interzis și între ceea ce se cuvine și ceea ce nu se cuvine. **Allah Preaînaltul spune:**

„Îl vezi tu pe acela care și-a luat poftă să drept Dumnezeu al lui cu bună știință și pe care Allah îl duce în rătăcire și-i pecetluiește auzul său și inima sa și întinde un văl peste vederea lui? Cine-l va călăuzi pe el după Allah? Oare voi nu luați aminte?”
[Coran, 45:23]

În general, dacă vei privi tu împrejurul tău, îi vei afla printre oameni pe aceia care adoră împreună cu Allah și alți „dumnezei”, așa cum îi vei găsi și pe cei care adoră pe altcineva în afară de Allah. Îi vei găsi însă și pe cei ce se

deosebesc de aceștia și anume musulmanii. Ei sunt cei care au o credință dreaptă și care, adorându-L, și-au supus sinele lor lui Allah, Cel fără parteneri, Care nu are pe nimeni asociat și nici egal.

Îi vei găsi pe iudeii care au deviat și au considerat că Uzeir este fiul lui Allah, și tot astfel și pe creștinii ce au denaturat credința și au susținut că Isus, Mesia (**Pacea fie asupra sa!**), este fiul lui Allah; fără a mai aminti însă și de celelalte grupări care preaslăvesc „adorati” precum idoli, animale și stele, pe care o minte dreaptă și o fire naturală înnăscută a omului nu pot decât să îi renege pe toți aceștia, negându-i și, de asemenea,

respingându-i cu inimile sincere și curate. **Allah Cel Preamăreț** spune:

„Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă. Invocați-i, așadar și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu Adevărul!” [Coran, 7:194]

4. Islamul este o religie rațională, care predică respectul

Islamul este religia logicii și a gândirii și majoritatea textelor coranice au venit ca o chemare la folosirea intelectului și s-au adresat acestuia, **îndemnând omul la cugetare prin utilizarea de expresii precum:** „Oare nu cugetă ei?!”, „Oare nu pricep ei?”,

„Oare nu gândesc ei?!”, „Oare nu știu ei?!”, „Oare nu observă ei?!”... Toate versetele încurajează folosirea și explorarea intelectului și a rațiunii.

Allah Preaînaltul spune:

„În Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru cei care cred. ~ Și în propria voastră făptură și în vietățile pe care El le-a risipit se află semne pentru un neam de oameni care cred cu tărie. ~ Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din cer și a înviat pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un neam de oameni care pricep.” [Coran, 45:3-5]

Însă, islamul a limitat domeniile în care a chemat la folosirea intelectului și a rațiunii numai la acele aspecte la care omul poate avea acces prin puterea sa de înțelegere și prin capacitatea sa de percepție imediată, prin simțurile sale.

În ceea ce privește însă tainele „necunoscutului” [3] pe care simțurile nu le pot percepe și nici pricepe, nu este loc pentru intervenția intelectului și a rațiunii; și aceasta întrucât în cazul lor folosirea intelectului face parte dintre actele în care se produce un consum de energie și efort în chestiuni de pe urma cărora nu se obține niciun beneficiu. Oamenii nu pot cunoaște aceste taine ale „necunoscutului” decât

prin intermediul profețiilor pe care Allah i-a trimis special pentru a transmite mesajul cu privire la acestea. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„(Numai El este) Știutorul necunoscutului și El nu descoperă taina Sa nimănui. ~ Afară de acela pe care îl alege ca trimis și face să meargă înaintea lui și în urma lui păzitori.”
[Coran, 72:26]

Învățăturile islamului în ansamblul lor, prin adevărul, relevanța și beneficiile lor pentru omenire, se adresează unei minți drepte și unei cugetări luminate și imparțiale. Atât prescripțiile, cât și restricțiile sunt corecte și nu există în

ele nicio nedreptate. Islamul nu îndeamnă la ceva decât dacă există în aceasta un beneficiu absolut sau așteptat; și nu oprește de la ceva decât dacă în acesta se află un rău absolut ori stricăciunea sa este mai mare decât beneficiul adus. Acesta nu este însă un secret, ci este un fapt accesibil pentru oricine se apleacă în cugetare asupra textelor coranice și a relatărilor autentice despre Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

5. Învățăturile islamului sunt Divine

În ansamblul lor, învățăturile islamice legate de credințe, acte de adorare, trăsături caracteriale și drepturi au fost

stabilite Divin, fapt pentru care ele nu sunt supuse schimbării sau alterării.

Allah Preaînaltul spune:

„(Acesta este) o revelație de la Stăpânul lumilor.” [Coran, 56:80]

În islam, „Legea” nu este instituită de către oameni, care, prin natura lor, sunt supuși schimbărilor și greșelilor, fiind influențați de o serie de factori culturali, genetici sau de mediu. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și oare voiesc ei judecata din vremea păgâniei? Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” [Coran, 5:50]

Astfel, islamul este singura religie care nu a suportat vreo deformare și nici modificare de-a lungul timpului, iar textele (pe care ea se bazează) nu au suferit nici sustrageri și nici adăugiri, și aceasta datorită faptului că sursele pe care se bazează teologia islamică nu sunt altele decât cele amintite în paginile ce urmează.

Sursele Legislației islamice

a. Coranul Cel Nobil

Coranul este Cuvântul lui Allah revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin intermediul îngerului Gavriil (Pacea fie asupra sa!). El a rămas

Întocmai așa cum a fost pogorât Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) până în zilele noastre – având aceleași litere, versete și Sure și nu s-a produs în el nicio schimbare sau deformare și nici nu i s-a adăugat lui nimic și nici nu a fost lipsit el de nimic, și a fost înscris, printr-un lanț de transmițători de încredere, în Cărți și în piepturile celor ce l-au memorat. Musulmanii au manifestat dintotdeauna o mare grijă pentru Cartea lui Allah și ei se întrec întru învățarea și predarea lui, tinzând către binecuvântările pe care le-a binevestit Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin cuvintele sale:

„Cel mai bun dintre voi este cel care memorează Coranul și apoi îi învață și pe alții.” (Bukhari)

Întrucât Coranul reprezintă o formă de adorare prin memorarea și recitarea lui, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricine recită o literă din Coran va primi zece răsplăți. Și nu spun că alif-lam-mim este o literă, ci alif este o literă, lam este o literă și mim este o literă.” (Tirmidhi)

b. Sunnah (Tradiția Profetului Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Sunnah reprezintă cea de-a doua bază a Legislației islamice și totodată o explicare a Coranului cel Nobil, precum și interpretarea și exemplificarea practică a numeroase prescripții religioase.

Sunnah a fost protejată de contaminarea, denaturarea și adăugarea în ea a ceea ce nu îi aparține, după protejarea ei de către Allah, de învățați pioși și dreți, care au pus propriul lor sine și viețile lor în slujba studiului relatărilor despre Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) – ahadith – și studierea lanțului de transmițători și a textului hadith-urilor și a gradului de autenticitate a acestora, precum și a

caracteristicilor celor care le-au relatat și a nivelului lor de modificare și afectare. Ei au verificat astfel toate hadith-urile care au fost relatate despre Profetul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) și nu a fost acceptat dintre acestea decât acelea care s-au dovedit a fi cu adevărat dintre spusele autentice ale Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). Astfel, a devenit posibil ca ele să ajungă la noi pure, limpezi și lipsite de relatări nadevărate ori mincinoase.

6. Islamul este o religie universală

Islamul este un mesaj universal, adresat tuturor oamenilor, fără

diferențieri în funcție de culoarea pielii acestora, de originea lor, de timpul în care ei trăiesc sau de limba folosită. Pe scurt, islamul este religia în care toți oamenii sunt egali și aceasta nu are ca bază culoarea, limba, teritoriul, originea, epoca sau locul cărora aparțin, ci, dimpotrivă, are la temelie un set de credințe („**aqidah**”) clare și fixe, care îi unesc pe aceștia.

Astfel, oricine crede în Allah ca Domn, în islam ca religie și în Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) ca Profet a intrat sub steagul islamului (**și a devenit musulman**), indiferent de timpul și de locul în care el viețuiește. Diferit de aceasta, dacă vom observa oricare alta

dintre religiile precedente, chiar și dacă ele s-au asemănat islamului din punct de vedere al credințelor, ele s-au adresat doar unui popor anume și unui timp anume, iar reglementările și legile acestora au fost specifice doar timpului aceluia popor și epocii în care el trăia și nu sunt aplicabile și altora.

Așa este și exemplul profetului Moise (Pacea fie asupra sa!), care nu a fost trimis decât pentru neamul lui Israel, după cum ne spune Allah Preaînaltul în Coranul cel Glorios:

„Și Noi i-am dat lui Moise Cartea, pe care am făcut-o drept Călăuză pentru fiii lui Israel, (zicând):

«Nu luați un alt ocrotitor afară de Mine!» [Coran, 17:2]

Odată cu scurgerea timpului peste neamul lui Israel, acesta a deviat de la Calea lui Allah pe care le-o vădise profetul Moise (Pacea fie asupra sa!) și s-au rătăcit ei de la drumul cel drept. De aceea, Allah l-a trimis oamenilor pe Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru a îi readuce pe ei la Calea cea Dreaptă și a îi călăuzi către ea, după cum ne spune Allah Preaînaltul:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (Torah) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Torah care se afla

dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.”

[Coran, 5:46]

Apoi, după un timp de la trimiterea acestor profeți, l-a trimis Allah pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca Mesager pentru cele două lumi, a oamenilor și djinnilor[4], și a încheiat prin el mesajele trimise omenirii. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Ei au socotit Ceasul drept minciună, însă Noi am pregătit vâlvătaile pentru cei care tăgăduiesc Ceasul.” [Coran, 25:11]

Cu toate că islamul este un mesaj universal, el nu obligă oamenii să accepte islamul după cum ne spune Allah Preaînaltul în Coranul cel Sfânt:

„Spune: «Adevărul vine de la Domnul vostru! Cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă!» Noi am pregătit pentru nelegiuți un Foc ale cărui (flăcări) îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor, li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaş!»[Coran, 18:29]

7. Islamul este o religie a moderației

Una dintre caracteristicile principale ale islamului, care a favorizat răspândirea acestuia, este aceea că este o credință a moderației, care adoptă calea de mijloc, facilitând înțelegerea și învățarea, precum și toleranța în interrelaționare. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cea mai plăcută credință (diin) pentru Allah este credința moderată, care este ușoară.” (Bukhari)

Islamul este religia care nu îi cere omului să facă nimic mai mult decât ceea ce este în putința sa, atât în privința vorbelor, cât și a faptelor. Cum ar putea fi altfel de vreme ce ea

este religia „naturii înnăscute” a omului (**fitrah**), pe care, departe de a i se opune, o favorizează și o urmează, prescriind doar acele acte de adorare care se află în concordanță cu capacitățile acesteia. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și la câte cetăți nu le-am dat Eu răgaz, în vreme ce ele erau nelegiuite! Însă apoi le-am luat Eu (**cu pedeapsă**)! Și la Mine este Întoarcerea!” [Coran, **22: 78**]

Toleranța islamului se răsfrânge și în facilitatea legilor sale, a ușurinței actelor de adorare și a vastității și simplității pe care o manifestă toate reglementările și actele sale. Astfel, se

dorește evitarea dificultăților și îndepărtarea greutăților în sensul oferirii fiecăruia după capacitățile pe care le are pentru a le împlini. Aceasta se poate observa în toate aspectele vieții musulmanului. Spre exemplu, Allah nu pedepsește persoana care este obligată să mănânce din lucrurile care îi sunt interzise, mai ales dacă ea face acest lucru pentru a nu își pune viața în pericol. **Allah Preaslăvitul și Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:**

„O, voi cei care credeți!
Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit și mulțumiți lui Allah dacă numai pe El voi Îl adorați!” [Coran, 2:172]

Prescripțiile islamice sunt așadar construite pe acest sistem Divin pe care l-a indicat Allah Preaslăvitul și Preaînaltul în Coranul cel Sfânt:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit (faptele bune) și împotriva lui ceea ce a dobândit (faptele rele)...” [Coran, 2:286]

De asemenea, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Orice v-am interzis, evitați. Și orice v-am poruncit să faceți, faceți cât de mult este posibil, cu adevărat cei

dinaintea voastră au fost pierduți din cauza întrebărilor lor persistente și diferenței dintre ei și profeții lor.”

(Muslim)

Însă, trebuie avut în vedere faptul că toleranța și facilitarea normelor și reglementărilor islamului nu înseamnă îndepărtarea de bazele religioase autentice și de religie, și nici devierea de la acestea, și nici considerarea ca fiind permis a ceea ce este interzis, și nici interzicerea a ceea ce Allah a permis. Moderația nu înseamnă, de asemenea, neglijența și delăsarea în privința aplicării reglementărilor și a executării prescripțiilor, ori detașarea de conceptele islamice și manierele generale; iar toleranța și ușurință vin în

sensul îndepărtării de dificultăți, greutăți, greșeli și păcate.

Aishah, soția Profetului, (Allah să fie mulțumit de ea!), a spus:

„Ori de câte ori Profetului i s-a dat posibilitatea să aleagă între două chestiuni, el o alegea (întotdeauna) pe cea mai ușoară, atâta timp cât acest lucru nu a fost un păcat, însă dacă acesta a fost un păcat, el a fost cel mai strict în a-l evita...” (Muslim)

8. Islamul este un sistem perfect și complet

Islamul este religia perfectă prin care Allah a completat și perfecționat

sistemele religioase anterioare. **Allah Preaînaltul spune:**

„... În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi!...” [Coran, 5:3]

Prin perfecțiunea sa, islamul a anulat toate religiile de dinaintea sa, iar Allah i-a cerut omului să nu Îl adore decât pe El, Cel care nu are pe nimeni egal.

Sistemele religioase anterioare islamului nu ofereau astfel un model unitar, care să răspundă soluționării tuturor chestiunilor vieții și conviețuirii oamenilor, prin reglementari și

îndrumări specifice. Spre deosebire de acestea, islamul a venit întru completarea și reglementarea tuturor aspectelor viețuirii și a cuprins chestiuni legate atât de viața cotidiană a omului, cât și de religia sa. Acest fapt a fost afirmat și de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„Exemplul meu și al profeților care au fost înaintea mea este asemeni unei persoane care a construit o casă frumoasă. Casa avea o formă perfectă și era deosebit de frumoasă, cu excepția unui singur colț, de unde lipsea o cărămidă. Oamenii care treceau prin preajmă se opreau să o admire, însă nu se puteau opri să nu se

Întrebe ce s-a întâmplat, de ce proprietarul nu a terminat-o, completând cărămida lipsă... Eu sunt această cărămidă lipsă, sunt ultimul dintre profeți, Pecetea Profetilor, trimis pentru întreaga umanitate.” (Bukhari și Muslim)

În virtutea acestei perfecțiuni, Allah a promis să protejeze islamul până în Ziua de Apoi, spre deosebire de religiile anterioare a căror apărare și protejare nu și-a asumat-o Allah, întrucât ele nu au fost pogorâte decât pentru anumite timpuri și pentru anumite popoare. Allah Preaînaltul spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Coran, 15:9]

9. Islamul este religia transparenței și a clarității

Cu adevărat, islamul este religia clarității, în care nu există nici obscurități și nici ascunzișuri. Aceasta este descrierea Coranului, care este sursa de bază a credinței islamice. El este o „Carte Limpede” și o sursă de călăuzire pentru întreaga omenire.

Allah Preaînaltul spune:

„O, oameni ai Scripturii! A venit la voi Trimisul Nostru ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi

le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele. V-au venit vouă o lumină și o Carte Limpede de la Allah.” [Coran, 5:15]

Fiecare om are dreptul să pună întrebări cu privire la acele chestiuni pe care nu le poate înțelege, deoarece islamul nu este dintre religiile care se întemeiază pe principiul „crede și nu cerceta”. Cu toate acestea, însă, răspunsul la întrebările legate de religie nu au fost lăsate în mâna oricui, ci le-a fost dat dreptul de a răspunde la acestea numai savanților musulmani și celor specializați în Shari’ah islami’a (Legislația islamică), cei care s-au dedicat cercetării și studiului în acest domeniu; căci, după cum dacă ești

bolnav, cauți opinia unui doctor calificat, iar dacă ai probleme legate de inginerie cauți răspunsuri la ingineri, și răspunsurile la întrebările religioase trebuie căutate la cei care și-au dedicat viața studiului acesteia. **Allah**
Preaînaltul spune:

„Și nu am trimis mai înainte de tine decât numai bărbați, cărora Noi le-am pogorât revelații. Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți, dacă voi nu știți.” [Coran, 16:43]

În islam, nu exista chestiuni „tabu”, în care să fim obligați să credem fără a putea întreba, decât cu privire la cele pe care mintea umană nu le poate cuprinde și nu le poate înțelege,

acestea fiind dintre „tainele necunoscutului”, pe care Domnul nostru, Preaslăvitul și Preaînaltul, le-a lăsat necunoscute pentru noi datorită faptului că, prin natura sa, omul nu ar avea niciun folos din cunoașterea lor.

Aceste versete evidențiază beneficiul credinței în cele necunoscute, știut fiind faptul că aceasta este și criteriul prin care se diferențiază un dreptcredincios și un necredincios.

Allah Preaînaltul spune:

„Alif, Lam, Mim. ~ Aceasta este Cartea cea, fără îndoială; Ea este Călăuză pentru cei smeriți, ~ Care cred în cele nevăzute și împlinesc rugăciunea (**as-Salah**) și din ceea ce le-

am dăruit fac milostenie. ~ Și care cred în ceea ce ți-a fost pogorât ție și în ceea ce a fost ogorât înaintea ta și în Viața de Apoi ei se încred. ~ Aceia sunt călăuziți de Domnul lor și aceia sunt izbânditori.” [Coran, 2:1-5]

10. Islamul este religia pozitivismului

Shari’ah (**Legislația islamică**) este construită pe principiul pozitivismului și nu este izolată de ceea ce o înconjoară. Dimpotrivă, ea este o lege deschisă, care prescrie răspândirea bunătății, speranței, păcii și a dragostei pentru binele celorlalți, și nu consideră că este suficient ca musulmanul să fie bun doar cu el însuși, ci, fără doar și

poate, el trebuie să fie și în raport cu ceilalți, pozitiv în raport cu societatea în care trăiește. El trebuie să fie un izvor de bunătate în interiorul acesteia prin învățarea celui neștiutor și îndreptarea celui rătăcit, prin îndemânarea la ceea ce este bun și oprirea de la ceea ce este rău, precum și prin chemarea la adorarea lui Allah și credința în Unicitatea Acestuia.

Allah Preaînaltul spune:

„Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept (**ma'ruf**) și să oprească de la ceea ce este nedrept (**munkar**)! Aceștia sunt cei care izbâdesc.” [Coran, 3:104]

Mai mult decât atât, Shari'ah (Legislația islamică) arată dragoste pentru alții și își dorește bunăstarea acestora, iar aceasta este dintr calitățile musulmanului, care completează adorarea lui Allah. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciunul dintre voi nu este cu adevărat credincios până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” (Bukhari)

De asemenea, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Cel care cheamă la Calea cea Dreaptă va fi el răsplătit cu o răsplată asemenea celui care urmează aceasta (la care el a chemat).” (Muslim, Tirmidhi și Abu Dawud)

11. Islamul este religia stabilității și a dezvoltării

Islamul este o religie deschisă dezvoltării, acompaniatoare a ceea ce este nou dintre schimbări și cuprinzătoare a ceea ce există dintre progrese și tocmai aceste calități sunt cele care o fac potrivită pentru toate vremurile și locurile. Islamul a venit cu concepte, baze și fundamente unitare și cuprinzătoare, care nu se înlocuiesc și nici nu se modifică odată cu

schimbarea timpului sau a spațiului;
precum rugăciunea, numărul de raka'at
(unități de rugăciune) și intervalele de
timp aferente acesteia, zakat-ul (dania
anuală obligatorie), procentele acesteia
și ceea ce se impune în această
privință, postul și timpul lui,
pelerinajul, caracteristicile acestuia,
timpul lui și regulile lui s.a.m.d.

Ceea ce este nou și noile cerințe sunt
supuse aprecierii conform
reglementărilor Coranului cel Nobil și
ale relatărilor autentice cu referire la
învățăturile Trimisului lui Allah (Pacea
și binecuvântarea lui Allah fie asupra
sa!). Astfel, cele care sunt găsite în
interiorul acestora sunt luate ca atare,
iar cele care nu sunt prezente ca atare

sunt supuse analizei (ijihad) savanților musulmani în timpul și locul specific lor, în sensul atingerii interesului general și al concordanței cu epoca și starea societăților lor. Aceasta se face prin intermediul luării în considerare a situațiilor posibile din Coran și Sunnah și expunerea a ceea ce este nou normelor Legislației islamice generale, care își are baza în Coran și Sunnah. Scopul suprem al acestui fapt este acela de a găsi ceea ce este benefic pentru om, dar fără a intra în conflict și fără a se opune textului Legislației islamice. Astfel, islamul poate fi un însoțitor pentru fiecare epocă și poate ține pasul cu cerințele societății. Acestea au fost și îndrumările

Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„Atunci când Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a avut intenția de a-l trimite pe Mu'adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) în Yemen, l-a întrebat: «Cum vei judeca dacă apare un caz în care tu trebuie să decizi?» El a răspuns: «Voi judeca în funcție de ceea ce este în Cartea lui Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Și ce vei face dacă nu găsești ghidare în Cartea lui Allah?» El a răspuns: «Atunci, după Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa!).» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Și ce vei face dacă nu găsești ghidare în Sunnah Mesagerului și nici în Cartea lui Allah?» El (Mu'adh) a răspuns: «Voi face tot ce pot pentru a-mi forma o opinie și nu voi precupeți niciun efort.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a bătut pe piept și a spus: «Toată slava I se cuvine lui Allah, care l-a ales pe mesagerul Mesagerului ca să fie pe placul Mesagerului.»” (Abu Dawud)

12. Islamul este o religie a integralității, unind nevoile spirituale cu cele fizice

Islamul răspunde într-un echilibru uimitor necesităților spirituale și materiale ale omului, respingând favorizarea unui aspect în defavoarea altuia. **Allah Preaînaltul spune:**

„Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică! Și nu uita partea ta din această viață! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe Pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.” [Coran, [28:77](#)]

În viziunea islamului, sufletul omului a fost creat de către Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, care l-a trimis pe Pământ pentru a Îl adora pe Allah și a urma

Legea Sa. El a creat astfel și un trup care să vină în completarea sufletului și care să i se potrivească, cu scopul ca, prin intermediul trupului, sufletul să poată împlini cele pe care Allah i le-a prescris dintre actele de adorare, drepturile și stăpânirea Pământului.

Allah Preaînaltul spune:

„El este acela care v-a făcut pe voi urmași pe Pământ, care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte, pentru a vă încerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat, Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este Ghafūr (Atoateiertător), Rahiim (Îndurător).”
[Coran, 6:165]

În Islam, nu există ideea de ascetism și nici de celibat și izolare de lume, precum și delăsarea de plăcerile cele drepte pe care Allah le-a creat și le-a înfrumusețat pentru robii Săi. **Allah Preaînaltul spune:**

„Spune: «Cine a oprit podoabă orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi și bunătățile cele trebuincioase pentru viețuire?» Spune: «Ele sunt pentru aceia care cred în viața lumească și numai pentru ei în Ziua Învierii. Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.» [Coran, 7:32]

În același timp, însă, religia nu reprezintă o complacere în viața

lumească și o înecare fără de control în dorințele și plăcerile acesteia. Islamul este religia echilibrului și a căii de mijloc, care a făcut posibil să existe o legătură între religie și viața de zi cu zi a omului, nefavorizând niciunul dintre aceste aspecte în defavoarea celuilalt. Astfel, a fost prescris echilibrul între trup și suflet și i s-a prescris musulmanului ca, în cazul care acesta este acaparat de viața lumească, să își reamintească de nevoile sale sufletești prin împlinirea celor pe care Allah Preaînaltul le-a prescris pentru el, **după cum ne spune în Coranul cel Glorios:**

„O, voi cei care credeți! Când se cheamă la rugăciune (**as-Salah**), în Ziua de vineri, grăbiți-vă la pomenirea

lui Allah și lăsați negoțul! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă (voiți să) știți.” [Coran, 62:9]

De asemenea, în cazul adâncirii sale în actele de adorare, i s-a cerut lui reamintirea nevoilor sale materiale, precum cererea și dobândirea îndeostulării sale, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Apoi, după ce rugăciunea (as-Salah) a fost îndeplinită, răspândiți-vă pe Pământ și căutați Harul lui Allah și pomeniți-L mult pe Allah, pentru că voi să izbândiți!” [Coran, 62:10]

Islamul încurajează omul să reunească aceste două caracteristici, **după cum spune Allah:**

„(Ei fac astfel) pentru că Allah să le răsplătească faptele cele mai frumoase pe care le-au săvârșit și să le adauge și din Harul Său, căci Allah îi dăruiește fără socoteală aceluia care voiește El.” [Coran, 24:38]

Astfel, islamul face posibilă uniunea drepturilor trupului și a sufletului, iar aceasta vine în concordanță cu Legea Divină în care nu există nici exagerări și nici neglijențe. Tot astfel, musulmanului i se cere să se controleze pe sine și să-și autoevalueze

toate acțiunile cărora le da curs,
conform Cuvântului lui Allah:

„Cel care a făcut un bine cât un
grăunte de colb, îl va vedea, ~ După
cum, cel care a făcut un rău cât un
grăunte de colb, îl va vedea.” [Coran,
99:7-8]

De asemenea, musulmanului i se cere
să aibă grijă de trupul său prin
beneficierea de cele cu care l-a
îndestulat Allah dintre bunătăți cum
sunt mâncarea, băutura, locuința și
căsătoria, precum și conservarea
acestor binecuvântări prin îndepărtarea
de la risipirea lor mai mult decât ceea
ce îi este necesar trupului pentru a

rămâne sănătos. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâteliile voastre la toate locurile de rugăciune! Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El nu-I iubește pe cei care întrec măsura!”
[Coran, 7:31]

Islamul îi cere persoanei să trăiască într-un mod conservator, fapt care poate fi observat și din următoarea relatare profetică:

„Trei bărbați au venit la casele soțiilor Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a întreba despre modul în

care acesta se implică în actele de adorare. Când au aflat cum este acesta, ei au considerat că actele lor de adorare sunt ne semnificative și au spus: «Unde suntem noi în comparație cu Profetul când lui i-au fost iertate păcatele cele trecute și păcatele viitoare!» Unul dintre ei a spus: «Vreau să îmi petrec toată viața în Rugăciune și să nu mai dorm niciodată.» Un al doilea a spus: «Vreau să țin Post tot timpul și să nu îl mai întrerup deloc.» Cel de al treilea a spus: «Mă voi abține de la orice relație cu vreo femeie și nu mă voi căsători niciodată.» Auzind acestea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: «Pe Allah, eu mă tem de Allah mai mult ca

voi și, dintre voi, eu sunt cel mai supus Lui, însă totuși țin Post și îl întrerup, fac Rugăciuni și dorm noaptea și mă căsătoresc. Așa că cel ce se depărtează de la calea mea, nu este de-al meu.» (Bukhari și Muslim)

13. Islamul este o religie protejată Divin de către Allah

Având în vedere că legea islamică este ultima dintre legile cerești și încheietoarea acestora cuprinzând toate învățămintele Divine, potrivite tuturor timpurilor și locurilor, Allah a prescris pentru aceasta dănuirea până ce Allah va sfârși Pământul și pe cei ce se află pe el. Allah a promis că El va fi cel care o va proteja, spre deosebire de

celelalte legi anterioare, nelăsând ca ea să fie afectată de vreo modificare sau schimbare.

De asemenea, și în ceea ce privește Coranul, care stă la baza legii islamice, Allah a promis să îl protejeze pentru a nu fi adăugat nimic nou în interiorul său și pentru ca nimic să nu fie scos din interiorul acestuia. Coranul este considerat a fi miracolul dăinuitoare și veșnic pogorât Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), deosebindu-se astfel de miracolele profeților de dinaintea sa, care se încheiau odată cu sfârșirea timpului lor, fiind un indiciu al adevărului mesajului lor, adresându-se numai celor care le fuseseră martori.

Coranul însă este un miracol care va dăinui până la sosirea Ceasului de Apoi, mărturisind adevărul Profeției lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”
[Coran, 15:9]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„... un grup din comunitatea mea (Ummah) va continua să lupte pentru adevăr și să fie învingător, iar cei care li se vor opune nu vor putea să le facă

rău (și ei vor face aceasta) până când Porunca lui Allah se va împlini.” (Ibn Majah)

14. Islamul este un mod complet de viață

Islamul este un mod complet de viață, care cuprinde totalitatea aspectelor vieții umane. El a venit cu reglementări și legi capabile să instaureze o societate superioară, ideală. Astfel, niciun aspect al vieții umane nu a fost lăsat deoparte, aducând rezolvări pentru nivelul spiritual sau material, religios sau laic, individual sau general, cu o modalitate ideală de exercitare. Allah Preaînaltul spune:

„Și (vestește oamenilor) Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor împotriva lor chiar dintre ei! Noi te vom aduce pe tine martor împotriva acestora. Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.”
[Coran, 16:89]

Islamul organizează și sistematizează relației dreptcredinciosului musulman cu Domnul său și cu societatea din care face parte, precum și cu lumea care îl înconjoară. Dintre cele ce indică această generalitate a islamului și interesul acestuia chiar și pentru cele mai mici detalii comportamentale legate de viața omului sunt cuvintele

Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„Credința este împărțită în șaptezeci de ramuri, cea mai bună dintre ele este formula «Lā ilāha ill Allah! – Nu există altă Divinitate în afară de Allah!», iar cea mai mică dintre ele este îndepărtarea a ceva dăunător de pe un drum public.” (Bukhari și Muslim)

În virtutea acestei generalități, islamul a devenit deținătorul unor caracteristici alese, precum:

- înnobilarea omului, de vreme ce Allah l-a înălțat deasupra tuturor celorlalte creații în acest Univers,

punându-le pe ele în slujba lui. **Allah Preaînaltul spune:**

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor altora din cei pe care i-am creat.” [Coran, 17:70]

- sociabilitatea – Allah a încurajat astfel construirea și întreținerea bunelor relații ale persoanei cu societatea musulmană și cu societățile care o înconjoară, precum buna învecinare, buna purtare, interesul pentru binele celuilalt și schimbul de beneficii. **Allah Preaînaltul spune:**

„O, voi, oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este ‘Aliim (Atoatecunoscător), Khabiiir [Atoateștiutor].” [Coran, 49:13]

- instaurarea întrajutorării și siguranței sociale, de vreme ce musulmanul trebuie să aibă grijă de situația fraților săi, în toate aspectele privitoare la aceștia. Profetul (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Credincioșii, în prietenia lor reciprocă, în compasiunea și afecțiunea

lor, **sunt precum un trup**: dacă o parte a lui suferă, întregul trup resimte durerea.” (Bukhari și Muslim)

● Libertatea orânduita de prescripțiile religioase, care, diferențiindu-se de libertatea animalică haotică, **are pentru toți oamenii următoarele consecințe**:

1. libertatea de gândire și exprimare ordonată și sistematizată. **Allah Preaînaltul spune**:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate!” [Coran, **33:70**]

2. libertatea de proprietate și de obținere prin mijloace acceptate

(premise = halal) a celor necesare traiului. Allah Preaînaltul spune:

„Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit (cu Harul Său) unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugați-vă lui Allah pentru Harul Său, căci Allah pe toate le știe.” [Coran, 4:32]

3. libertatea de cunoaștere și instruire (educație). Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie supra sa!) a spus:

„Căutarea cunoașterii este o datorie obligatorie pentru fiecare musulman.”
(Baihaqi și Ibn Majah)

4. libertatea de a te folosi de binecuvântările pe care le-a pogorât Allah în Univers. **Allah Preaînaltul spune:**

„El este Cel care v-a făcut Pământul supus. Deci străbateți întinderile sale. Și mâncați din înzestrarea Lui. Și la El este învierea.”
[Coran, 67:15]

Acest fapt presupune următoarele lucruri:

◆ Instaurarea unei siguranțe generale, aceasta fiind o altă

caracteristică ce decurge din caracterul general al islamului, iar dintre nivelele acesteia amintim:

- siguranță religioasă – prin a nu Îi face asociați lui Allah și chemarea la adorarea Acestuia. Allah Preaînaltul spune :

„Nu se vor învoi cu tine iudeii și nici creștinii până ce nu le vei urma credința lor. Spune: «Călăuzirea lui Allah este singură călăuzire adevărată!» Dacă vei urma dorințele lor, după Știința pe care ai primit-o, nu vei avea nici ocrotitor, nici ajutor!”
[Coran, 2:120]

- siguranță personală – Allah Preaînaltul spune:

„Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic, Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.” [Coran, 4:93]

- siguranță materială – Allah Preaînaltul spune:

„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Coran, 2:188]

- siguranță onoarei și a castității – Allah Preaînaltul spune:

„Și nu vă apropiați de preacurvie, căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!” [Coran, 17:32]

- siguranța mintală – prin ținerea departe de pofte și alte rele.
Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul, jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândați!” [Coran, 5:90]

- ◆ Protejarea drepturilor, islamul le-a prescris oamenilor drepturi

specifice în raport cu statuturile lor sociale și aceasta pentru a se putea clădi între ei conviețuirea și bunăvoința în sensul facilitării obținerii atât de beneficii religioase, cât și de reglementări și îmbunătățiri ale aspectelor legate de viața lor cotidiană. **Aceste drepturi se împart în două categorii:**

- drepturi particulare, personale . **Allah Preaînaltul spune:**

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei

stăpâniți de mâinile voastre drepte, căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” [Coran, 4:36]

● drepturi generale. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Nu vă invidiați unii pe alții, nu oferiți unul mai mult decât altul (pentru a ridica prețurile), nu vă urâți unul pe altul, nu vă întoarceți spatele unul altuia, nu începeți negocieri, când alții le-au început mai înainte. O, robi ai lui Allah, fiți frați! Un musulman este fratele unui musulman. El nu-l asuprește, nu-l umilește și nu-l disprețuiește. Evlavia se află aici.» – și spunând asta, a arătat spre pieptul

(inima) său, de trei ori. «Este destul de rău pentru un om să-l disprețuiască pe fratele său musulman. Întreaga ființă a unui musulman este sacră pentru un alt musulman: sângele său, averea sa și onoarea sa sunt inviolabile.»” (Muslim)

◆ Mila arătată față de toate creațiile și dintre aceste tipuri de milă și de îndurare enumerăm:

● mila și îndurarea arătate față de oameni – Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel Milostiv arată milă celor care sunt milostivi. Așadar, arătați milă celor de

pe Pământ, pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra cerurilor.”(Tirmidhi)

- mila și îndurarea arătate față de animale Aceasta merge până într-acolo încât Allah a făcut această milă un motiv de iertare a păcatelor și de intrare în Paradis. **Trimisul lui Allah Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)** a spus:

„«În timp ce un om mergea pe drum, suferea de o sete cumplită. A găsit o fântână, a coborât în ea, și-a potolit setea, apoi s-a întors sus. Când a ajuns la partea de sus a fântânei, a văzut un câine gâfâind și lingând noroiul de sete. Omul și-a spus: «Acest

câine suferă de sete așa cum am suferit și eu.» Așa că a coborât în fântână din nou, a umplut pantoful cu apă și ținând pantoful în dinți a urcat iar și i-a dat câinelui să bea apă. Allah l-a lăudat și i-a acceptat fapta (făcută din milă) și i-a iertat păcatele.» **Oamenii au întrebat:** «Mesager al lui Allah, suntem răsplătiți pentru ceea ce facem pentru animale?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Da, într-adevăr. În fiecare suflet viu este răsplată.» (Bukhari)

◆ Consultarea și deliberarea, de vreme ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah asupra sa!) le-a cerut urmașilor săi să considere islamul ca un sistem ce trebuie urmat

În toate chestiunile laice (legate de viața lumească) sau religioase. Allah Preaînaltul spune:

„Și datorită îndurării lui Allah, tu (Mohammed) ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar, odată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred (în El).”
[Coran, 3:159]

◆ Egalitatea între oameni în totalitatea lor, din punctul de vedere al originii creației lor și al dezvoltării,

bărbat sau femeie fiind, alb sau negru, arab sau nearab, nu se face nicio diferență între ei decât din punct de vedere al evlaviei lor față de Allah.

Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este Raqiib (Veghetor peste voi)!” [Coran, 4:1]

◆ Dreptatea și corectitudinea generală, în toate aspectele ei, față de

propriul sine și față de ceilalți oameni.
Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru că voi să vă aduceți aminte.” [Coran, 16:90]

◆ Pacea și liniștea generală, atât la nivel intern, cât și extern. Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Să vă spun care este adevăratul credincios? O persoană în care ceilalți au o atât de mare încredere încât să îi încredințeze averile și viețile

lor. Un adevărat musulman este cel a cărui limbă și mână îi apără pe ceilalți, făcându-i să se simtă în siguranță. Un adevărat luptător pe Calea lui Allah este cel care luptă împotriva propriilor aspirații interioare pentru a se supune lui Allah, iar adevăratul emigrant (cel care părăsește pământul necredinței și se îndreaptă spre un pământ al credinței) este cel care părăsește păcatele și faptele rele.” (Ibn Hibban)

◆ Încurajarea muncii și a obținerii bunurilor prin mijloace (halal) acceptate de islam, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra să!) a spus:

„Dacă unul dintre voi vinde lemne pentru foc, aceasta este mult mai bine pentru voi decât să cerșiți.”
(Bukhari)

◆ Curățenia și încurajarea învățării acesteia prin intermediul a diverse comportamente, precum:

- spălarea mâinilor înainte și după masă. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Binecuvântarea (barakah) mâncării cuiva se afla în abluțiunea (wudhuu) făcută înainte și după aceasta (masă).”
(Tirmidhi)]

- interesul arătat curățirii gurii și a dinților după masă și aceasta prin încurajarea folosirii siwak-ului (bețișorul folosit pentru curățarea dinților). Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra să!) a spus:

„Dacă (nu m-aș teme) că este o greutate prea mare pentru comunitatea mea, le-aș fi prescris lor utilizarea siwak-ului înaintea efectuării fiecărei Rugăciuni.” (Bukhari și Nasa’i)

- îndepărtarea și curățarea a ceea ce poate fi un focar de microbi și un prilej de murdărie. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cinci practici fac parte din natura cu care Allah l-a creat pe om: circumcizia, înlăturarea părului pubian, înlăturarea părului de la subraț, scurtarea mustății și tăierea unghiilor.” (Bukhari)

● curățarea după eliminarea de urină și fecale. Abd Ar-Rahman ibn Zaid a relatat că i-a fost spus lui Salman:

„«Profetul vostru v-a învățat totul, chiar și cum să vă faceți nevoile?» Salman a spus: «Desigur, ne-a interzis să fim în direcția Qiblei în timp ce facem nevoile, să ne spălăm cu mâna dreaptă, să folosim mai puțin de trei pietre, sau să folosim oase sau bălegar (pentru curățire).»” (Muslim)

- grija pentru îmbrăcămintea plăcută la înfățișare, curată și frumos mirositoare. **Allah Preaînaltul spune:**

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâteliile voastre la toate locurile de rugăciune! Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El nu-I iubește pe cei care întrec măsura!”
[Coran, 7:31]

- purificarea (**at-tahara**) de care se leagă numeroase dintre actele de adorare. Acest act are pe de-o parte o conotație spirituală, iar pe de altă parte o conotație fizică, **materială:**

a. Purificarea materială presupune purificarea și

curățarea trupului de murdărie și impurități, iar aceasta este una dintre condițiile acceptării și corectitudinii rugăciunii pe care musulmanul o îndeplinește de cinci ori într-o zi și o noapte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din câștiguri nepermise nu este acceptată.”
(Bukhari și Muslim)

Tot în acest sens a fost de asemenea instituită obligativitatea spălării integrale a corpului după întreținerea de relații sexuale. Allah Preaînaltul spune:

„Spune: «Să vă vestesc eu despre ceva și mai rău decât aceasta, ca răsplată de la Allah? Aceia pe care i-a blestemat Allah și pe care s-a mâniat și i-a prefăcut pe unii dintre ei în maimuțe și în porci, ca și cei care l-au adorat pe Taghut, aceia au un loc și mai rău și sunt mai departe de calea cea dreaptă!»” [Coran, 5:60]

b. Purificarea spirituală – presupune purificarea sufletului și curățarea lui de:

- politeism – Allah Preaînaltul spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic!...” [Coran, 4:36]

- de ipocrizie – Allah Preaînaltul spune:

„Și nu îndemna la hrănirea sârmanului. ~ Și vai acelor care fac rugăciunea ~ Fiind fără de grijă față de rugăciunea lor.” [Coran, 107:3-5]

- de aroganță – Allah Preaînaltul spune:

„Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Coran, 31:19]

- de invidie – Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Invidia și gelozia mistuie faptele bune, la fel cum focul mistuie lemnul”
(Abu Dawud)

• de mândrie – Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cel care are în inima sa mândrie, cât greutatea unui bob de muștar, nu va intra în Paradis.» O persoana (dintre cei ce ascultau) a spus: «Omului îi place ca haina lui să fie bună și pantofii să fie buni.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a remarcat: «Cu adevărat Allah este Frumos și El iubește frumosul. Cel mândru disprețuiește adevărul (din

îngâmfare) și îi disprețuiește pe oameni.»” (Muslim)

15. Islamul susține un sistem pur al manierelor și eticii

Islamul este religia celor mai înalte și mai bune maniere. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„M-a înzestrat pe mine Allah cu cele mai bune maniere și a perfecționat manierele mele.” (Albani)

Vădind orientarea generală de care este condus un musulman în relaționările sale cu societatea în care trăiește și cu ceilalți oameni, Profetul

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Evită lucrurile interzise și te vei afla printre cei care Îl ascultă pe Allah. Fii mulțumit cu cele pe care Allah te-a binecuvântat și vei fi cel mai bogat dintre oameni! Fii bun cu vecinul tău și vei fi tu dintre dreptcredincioși!

Iubește pentru ceilalți oameni ceea ce iubești și pentru tine însuți și vei fi tu musulman! Nu îți face un obicei din a râde mult (fără de rost), căci râsul exagerat (fără de rost) ucide inima.”

(Tirmidhi)

Totodată, pentru întărirea acestei îndrumări în sufletele dreptcredincioșilor, au fost evidențiate

și consecințele negative pe care le pot atrage asupra lor cei care se abat de la aceasta. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Știți cine este sărac?» Ei, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) au spus: «Omul sărac dintre noi este cel care nu are nici dirham și nici altă bogăție.» El, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Cel sărac din Umma mea va fi acela care în Ziua Judecării va veni cu Rugăciunile, Posturile și Zakat-ul, dar (el se va considera sărac în acea Zi, epuizându-și fondurile de virtuți) din

moment ce el a încălcat drepturile altora, a calomniat, a consumat ilegal averea altora, a vărsat sângele altora și a lovit pe alții, și virtuțile sale vor fi înscrise în favoarea altcuiva (cel care a suferit de mâna lui). Și dacă faptele sale bune vor fi prea puține pentru a șterge faptele rele, atunci păcatele sale vor fi înscrise (în cartea sa) și astfel, el va fi aruncat în focul Iadului.» (Muslim)

Islamul, prin intermediul acestei orientări și a acestei îndrumări tinde spre o societate unitară și empatică, construită pe iubirea și interesul pentru binele celui alt; căci islamul este religia caracterelor înalte și a bunelor maniere în sens general, atât în raport

cu Allah, cât și cu Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și cu oamenii în totalitatea lor.
Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Să nu râdă un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (să nu râdă) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărâți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți. ~ O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuieli, căci unele bănuieli sunt păcat! Nu vă iscodiți și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să

mănânce carnea fratelui său mort?
(Nu!) Voi ați urât aceasta! Și fiți cu
frică de Allah, fiindcă Allah este
Tawwāb (Primitor de căință), Rahiim
(Îndurător).” [Coran, 49:11-12]

Islamul este religia siguranței și a
dreptății între musulman și Domnul
lor, precum și între el și ceilalți
oameni. Allah Preaînaltul spune:

„Allah vă poruncește să dați
înapoi stăpânilor lor lucrurile
încredințate, iar dacă judecați între
oameni, să judecați cu dreptate! Cât de
minunat este acest lucru la care vă
povățuiește Allah! Allah este Samii‘
(Care aude totul), Basiir (Care vede
totul)! [Coran, 4:58]

De asemenea, islamul este religia sincerității. **Allah Preaînaltul spune:**

„O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și fiți cu cei iubitori de adevăr!” [Coran, 9:119]

Mai mult decât atât, islamul este religia loialității. **Allah Preaînaltul spune:**

„O, voi cei care credeți! Țineți-vă cu statornicie învoielile! Vă este îngăduită vouă (să mâncați carne de) vita, în afară de ceea ce vi s-a prescris. Nu vă este îngăduit vânatul pe timpul Pelerinajului (cât timp sunteți în starea de ihram)! Allah orânduiește ceea ce El voiește.” [Coran, 5:1]

De asemenea, Islamul este religia bunătății și a sensibilității. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Bunătatea nu se găsește în orice dar adăugat, înfrumusețează, iar dacă este retrasă din orice, urâțește.” (Muslim)

Islamul este religia iubirii, a dragostei și a afecțiunii. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciunul dintre voi nu este cu adevărat credincios până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” (Bukhari)

Legislația islamică a lărgit sfera răspândirii acestor fapte alese, caractere și maniere înalte prin diferite metode, iar dintre acestea amintim:

- prescrierea a ceea ce este bun și drept și oprirea de la ceea ce este rău.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul spune:

„Acelora care nu cred, nu le vor fi de folos nici averile lor și nici copiii lor la Allah întru nimic. Aceștia vor fi vreascuri pentru Foc.” [Coran, 3:110]

- consfătuirea și expunerea părerilor și a sfătuirii sincere. Allah Preaînaltul spune:

„Jur pe timp! ~ Că omul va fi în pierdere, ~ Afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.”
[Coran, [103:1-3](#)]

Dragă cititorule,

Acceptarea islamului este o binecuvântare și un dar divin și nu beneficiază de el decât acela pe care l-a ales Allah pentru aceasta. Așadar, încearcă să te numeri și tu printre acești câștigători prin valorificarea ocaziei de a urma aceasta religie corectă, singura modalitate prin care Allah acceptă să fie adorat.

Nu te opri numai la aceasta, ci fii tu un sol și un chemător la această religie, căci prin acceptarea islamului a devenit acum o obligație pentru tine facerea cunoscută și împărtășirea acestei religii și celor care nu o cunosc încă, precum și corectarea imaginii acesteia pentru cei care au despre ea o imagine eronată. Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Oricine va reaminti un aspect al Sunnei mele, uitat după moartea mea, va avea o recompensă egală cu a celor care îl urmează, fără ca răsplata lui să scadă în vreun fel.” (**Tirmidhi**)

După părerea mea, elementele caracteristice ale islamului care au fost prezentate în această carte sunt suficiente pentru a mișca firea ta umană naturală curată și sănătoasă în sensul cunoașterii acestei religii și al încercării de a o descoperi pe ea sub acoperământul cu care au îmbrăcat-o mijloacele mass-media eronate de unde nu poți afla altceva decât fie doar cele pe care ei le presupun despre islam precum înapoierea, lipsa de civilizație și terorismul, fie comportamentele iresponsabile ale unor musulmani care nu au în comun cu islamul decât numele, toate acestea fiind o sursă de respingere a islamului de către nemusulmani.

Ruga mea sinceră pentru tine este aceea de a îți lumina Allah mintea și a îți arăta ceea ce este adevărat ca fiind adevărat, și a te binecuvânta cu urmarea lui, și a îți arăta ceea ce este rău ca fiind rău și a te feri de el.

Și o bunăvestire...

Dragă cititorule, printre binecuvântările religiei islamice se numără și aceea că cel care a îmbrățișat-o dintre nemusulmani este el răsplătit de două ori – odată datorită credinței în Profetul său și a doua oară datorită credinței în Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Aceia cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el, **aceia cred în el**; ~ **Și când li se recită lor zic ei**: «Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși **(lui Allah)** înainte de **(venirea)** lui»; ~ Aceștia vor fi dăruïți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” [Coran, **28:52-54**]

Și iată încă o veste bună...

Și anume aceea că Allah îi iartă persoanei convertite toate greșelile și faptele sale rele de dinaintea acceptării islamului, conform vorbelor Trimisului

lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Islamul șterge toate păcatele comise înainte de a intra în această religie”
(Muslim)

Și iată și a treia bunăvestire...

Allah va pune în locul faptelor sale rele altele bune și aceasta este o binecuvântare de la Allah pe care El o oferă aceluia căruia El dorește. Allah Preaînaltul spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face

aceasta va afla pedeapsa ~ Și va fi
îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în
veci va rămâne în ea disprețuit - ~
Afară de acela care se căiește, crede și
săvârșește fapte bune; acestora le va
schimba Allah faptele rele cu fapte
bune, căci Allah este Ghafūr
(Atoateiertător), Rahiim (Îndurător).”
[Coran, 25:68-70]

Frumoase ocazii... Și fericit este cel
care le-a valorificat! Și ferește-te tu de
amânare!

Cel iscusit este acela care și-a subjugat
sinele și a trudit pentru Viața de după
moarte, iar naiv este acela care s-a
lăsat condus de poftele și dorințele

propriului sine și nu a fost relația sa cu Allah decât dorință deșartă.

الحمد لله رب العالمين

وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ وسلم

Toată lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Călea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Atotputernicul să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

[1] În această carte, atunci când spunem Allah spune..., utilizăm traducerea sensurilor cuvintelor din versetele respective și nu o traducere literală, deoarece nimeni nu știe traducerea lor completă, sub toate aspectele, cu excepția lui Allah

[2] Aceasta înseamnă a spune:
„Mărturisesc că nu există altă Divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său.”

[3] Tainele „necunoscutului” (**al-ghaib**) nu sunt stiute decât de către Allah, însă există și taine ale „necunoscutului” pe care Allah le dezvăluie acelorora cărora El dorește

dintre trimișii Săi pentru ca ei să le facă cunoscute oamenilor

[4] Djinnii sunt parte din Creația lui Allah Preaînaltul. Ei au unele caracteristici asemănătoare oamenilor, așa cum sunt abilitatea de a gândi și posibilitatea de a alege între ceea ce este bine și ceea ce este rău, având liber arbitru. Numele lor provine din limba arabă, de la termenul جين și înseamnă «**cel ascuns vederii oamenilor**»